

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18C/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715201792
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5715201792.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Y. XXXX/XX, XXX XX I. I., v konaní o zaplatenie sumy vo výške 350,10 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Návrh navrhovateľa sa zamietá.
- II. Odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.02.2015, sa navrhovateľ domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by odporkyni uložil povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 350,10 € s príslušenstvom.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že odporkyňa uzavrela s jeho právnym predchodcom, obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. v skratke SLSP, a.s., IČO: 00 151 653, zmluvu o úvere, z ktorej si neplnila svoje povinnosti riadne a včas, a preto jej vznikol dlh vo výške žalovanej sumy.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000,00 €, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom na to, že predmetom konania je zaplatenie sumy vo výške 350,10 €, ide o drobný spor, súd v ňom nenariadil pojednávanie a vo veci rozhodol rozsudkom, verejne vyhláseným dňa 01.04.2015.

Súd vykonal dokazovanie návrhom na začatie konania zo dňa 03.02.2015, zmluvou o úvere zo dňa 19.09.2007, všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu navrhovateľa, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011, prílohou k nej, oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 27.12.2011, vyhlásením predčasnej splatnosti poskytnutého úveru zo dňa 24.01.2012, ďalšími listinami, založenými v spise, a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporkyňa ako dlžníčka dňa 19.09.2007 uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. 0352735107, na základe ktorej jej právny predchodca navrhovateľa poskytol spotrebiteľský úver vo výške 20 000,00 Sk, ktorý sa zaviazala vrátiť mu splátkami vo výške 586,00 Sk mesačne, splatnými 10. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 10.10.2007 a poslednej splátky dňa 10.08.2012.

Právny predchodca navrhovateľa ako postupca dňa 15.12.2011 uzavrel s navrhovateľom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE, ktorej predmetom bolo aj postúpenie jeho pohľadávky proti odporkyni, vyplývajúcej z uzavretej zmluvy o úvere.

Odporkyňa si svoje povinnosti, vyplývajúce z uzavretej zmluvy o úvere, riadne a včas neplnila, preto navrhovateľ ku dňu 24.01.2012 vyhlásil predčasnú splatnosť poskytnutého úveru.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) orgán, rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Zákon o ochrane spotrebiteľa bol doplnený o predmetné ustanovenie s účinnosťou od 01.05.2014, a to ust. čl. VIII bod 12 zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa prechodných ustanovení k úpravám, účinným od 01.05.2014, zákona o ochrane spotrebiteľa, teda podľa § 29b zákona o ochrane spotrebiteľa ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014.

Prechodné ustanovenia k úpravám, účinným od 01.05.2014, zákona o ochrane spotrebiteľa neupravuje postup súdu pri použití ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa. Táto skutočnosť je dôvodom, prečo súd musí použiť toto ustanovenie odo dňa jeho účinnosti, teda odo dňa 01.05.2014, na všetky právne vzťahy bez ohľadu na to, kedy tieto vzťahy a nároky z nich vznikli, a vo všetkých konaniach bez ohľadu na to, kedy konanie začalo. Predmetné ustanovenie je ustanovením procesným, ktoré upravuje postup súdu. Pre procesné ustanovenia neplatí zásada zákazu spätného pôsobenia právnych noriem, naopak súd sa pri svojej činnosti riadi práve účinnými procesnými ustanoveniami. Prechodné ustanovenia ustanovujú výnimku z tohto pravidla. Ak teda prechodné ustanovenia k procesnému ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nie sú, znamená to, že súd je povinný použiť toto ustanovenie hneď, ako sa stane účinným. Nie je preto rozhodujúce, kedy sa konanie začalo, súd musí ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa použiť.

Vzhľadom na to, že predmetom konania je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd v zmysle ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa súd skúmal, či nárok navrhovateľa, uplatnený v návrhu na začatie konania nie je premlčaný, a dospel k záveru, že tento premlčaný je, a to v celom rozsahu.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 52 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Vzhľadom na to, že použitie ustanovení o premlčaní, obsiahnutých v Občianskom zákonníku, je na prospech odporkyne ako zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, súd ich použil napriek tomu, že ide o zmluvu, ktorá sa spravuje Obchodným zákonníkom.

Rovnaký právny názor vyslovil napríklad Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku zo dňa 23.02.2015, č.k. 11Co/583/2014-94. Aplikáciu Občianskeho zákonníka v otázke premlčania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila aj ďalšia rozhodovacia prax súdov (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2011, sp.zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011, sp.zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013, sp.zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/26/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.06.2013, sp.zn. I. ÚS 402/2013).

Uvedené potvrdzuje aj novela ust. § 52 ods. 2 Občianskeho, vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorá definitívne normatívne vyriešila otázku, či na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude aplikovaný vždy, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby spotrebiteľská zmluva bola upravená Obchodným zákonníkom. Hoci táto novela je účinná až od 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba expressis verbis vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.02.2015, č.k. 11Co/583/2014-94).

Navrhovateľ sa domáhal použitia ustanovení Obchodného zákonníka o premlčaní na posudzovanie jeho nároku na zaplatenie žalovanej sumy. Odvolával sa pritom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.03.2013, sp.zn. 6 M Cdo 4/2012. V tejto súvislosti ma súd za to, že toto rozhodnutie nemožno v tejto veci použiť. Uvedené rozhodnutie bolo totiž vyhlásené v konaní, v ktorom sa navrhovateľ ako ručiteľ domáhal proti odporcovi ako dlžníkovi náhrady za plnenie, ktoré poskytol veriteľovi odporcu. V danom prípade teda nešlo o spotrebiteľský vzťah a nebol dôvod na použitie ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ zároveň poukázal na skutočnosť, že do 31.12.2007 sa ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy, upravené v ust. § 55 a v ust. ôsmej časti Občianskeho zákonníka, čiže nie zmluva o úvere ako absolútny obchod. Odvolával sa pritom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 04.06.2008, sp.zn. 5 Obo 56/2007. Toto tvrdenie navrhovateľa však tiež neobstojí, nakoľko ust. §23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa už v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere ustanovoval, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy, uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Označený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa navyše zaoberá otázkou moderačného práva súdu vo vzťahu k zmluvnej pokute, nie otázkou premlčania (pri ktorej je pre spotrebiteľa výhodnejšie použitie ustanovení Občianskeho zákonníka). Súd ďalej opätovne poukazuje na vyššie uvedenú rozhodovaciu prax v tejto otázke.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Žalovaná suma, sa stala splatnou najneskôr (aj jej posledná časť) vyhlásením predčasnej splatnosti poskytnutého úveru, teda dňa 03.02.2012. Dňa 04.02.2012 začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 04.02.2015.

Vzhľadom na to, že návrh navrhovateľa na začatie konania došiel súdu dňa 16.02.2015, teda po uplynutí premlčacej doby, nárok na zaplatenie žalovanej sumy je premlčaný, súd ho preto navrhovateľovi nemohol priznať a jeho návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vzhľadom na to, že vo veci mala plný úspech odporkyňa, súd by jej mal priznať náhradu trov konania proti navrhovateľovi, keďže však súd rozhoduje o trovách konania len na návrh, a na to, že odporkyňa si ich náhradu neuplatnila a že zo spisu jej ani žiadne trovy konania nevyplývajú, súd jej ju nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.